

Bethel Tempel Rotterdam, Contactbrief week 50/ 2024

Mededelingen:

Aanstaande zondag december 2024 zal Ko de Jong het Woord brengen.

Hans van den Worm zal de voordienst doen.

Vandaag is er geen bidstond.

We vieren Kerst op woensdag 1^e Kerstdag 25 december 2024.

Als het goed is heeft u zich al hiervoor opgegeven.

Preek van Henk Tirion.

Ik wil het niet speciaal over de geboorte van Jezus hebben, maar over een ander aspect van Kerst, namelijk over de verwachting naar deze dag. Dat de mensen van die tijd zijn blijven uitzien naar die dag.

Over de belofte die God heel lang geleden door de profeten beloofd had, over de geboorte van de Messias. Deze was eindelijk uitgekomen, zonder dat de mensen daaraan getwijfeld hebben, en ondanks het lange wachten. Ik wil het over de vastigheid van de belofte van God hebben.

Toen God heel lang geleden door de profeten aan de Israëlieten beloofde dat de Messias geboren zou worden, zijn zij daarnaar blijven uitzien. Generaties op generaties leefden zij in deze verwachting. Zij zijn blijven uitzien naar de beloofde Messias die God beloofd had.

Eén van die mensen was Simeon. In Luk 2: 25 lezen wij dat in Jeruzalem een zekere Simeon woonde. Hij was een goed en eerlijk man en had een diep ontzag voor God, verwachtende de vertroosting Israëls. Hij leefde in de stellige overtuiging dat de Messias geboren zou worden. Ik weet niet precies hoe lang geleden hij het van de profeten gehoord moest hebben van deze belofte van God, maar het moet heel lang geleden zijn geweest. En de bijbel vertelt ons dat hij niet meer de jongste was, als de Heiligen Geest hem duidelijk maakte dat hij pas zou sterven als hij de Messias had gezien. Hoe lang het ook zou duren, hij zal de belofte die God beloofd heeft zien.

Dan lezen wij in vers 27 dat de Heiligen Geest Simeon op een dag drong om naar de tempel te gaan. En toen hij daar was, zag hij Maria en Jozef de tempel inkomen om Het Kind op te dragen. En Simeon nam het kind in zijn armen en begon God te loven en te prijzen. Vers 29 En dan zegt hij tot God: laat Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw Woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien. Uw belofte wat U beloofd hebt is uitgekomen.

Al die tijd tot aan zijn hoge leeftijd, leefde deze Simeon in verwachting.

In moeilijke tijden en in stormen in zijn leven, in vreugde en verdriet, bleef deze verwachting overeind, omdat hij God op Zijn Woord geloofde. Hij heeft zich door niets en niemand laten weerhouden om niet uit te blijven zien naar die dag.

Deze belofte van de geboorte van de Messias was reeds lang tevoren voorspeld geworden door de profeten van die tijd.

In Jes 9:1 profeteert Jesaja reeds over de komst van de Zaligmaker. Het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien. Ook Micha 5:1 profeteerde over de geboorte van de Messias: Bethlehem u bent wel één van de kleinste steden van Juda maar uit u zal de Leidsman voortkomen, die Mijn volk zal weiden,

In Joh 4:25 lezen wij over de Samaritaanse vrouw die tegen Jezus zei: ik weet dat de Messias komt, die genoemd wordt de Christus. Ook deze vrouw heeft in haar leven van haar grootouders en van de profeten van deze belofte gehoord moeten hebben en ondanks het

leven wat ze leefde, vervulde deze verwachting haar leven dat ze eens de Messias zou zien. In Luk 2:8 lezen wij dat de engel tegen de herders zei: zie ik verkondig u grote blijdschap dat heden geboren is de Zaligmaker. Heden is de belofte die God beloofd had in vervulling gegaan. De engel zei niet dat hij iets nieuws verkondigde maar een oude belofte waar zij al zolang naar uit gezien hadden, is in vervulling is gegaan.

Ook zij hadden van deze belofte allang gehoord. Maar waar het ganse volk op wachtte was de vervulling van deze belofte. Eindelijk was het zover dat de beloofde Messias geboren was geworden. Na zoveel jaren van wachten van generatie op generatie was deze belofte levend gebleven. Zoals de profeten en Simeon en de Samaritaanse vrouw en de herders naar deze belofte toe leefden, zo moeten ook wij een leven kennen waar de beloften van God centraal staan. Wij hoeven niet meer in verwachting te leven over de geboorte van Jezus, want die is reeds in vervulling gegaan. Maar waar wij nog steeds in verwachting naar moeten blijven uitzien is naar die andere belofte die nog niet vervuld is geworden, waar al zo lang gleden over gesproken is. En die belofte waar wij nog naar uit moeten blijven zien is de dag wanneer Jezus ons komt halen.

(de opname) Kracht en troost halen uit de belofte van God dat er een dag komt dat wij Jezus zullen zien.

Ondanks moeilijkheden en strijd die er onherroepelijk in ons leven zullen komen moeten wij deze belofte vasthouden en in verwachting daar naar uit blijven zien. God zal ook deze belofte waarmaken. Net zoals Hij de belofte van de geboorte van de Zaligmaker op Zijn tijd waar gemaakt heeft, zo zal God ook op Zijn tijd deze belofte van de opname waarmaken. Weet u, Jezus heeft meer dan 2000 jaar geleden over deze belofte van Zijn wederkomst gesproken. Nou dat is best wel heel lang geleden. In Joh. 14: 2-3 zegt Jezus tegen Zijn discipelen: Ik ga heen om u plaats te bereiden En wanneer Ik u plaats bereid zal hebben, zo kom Ik terug en zal u tot Mij nemen. Ook hier heeft Jezus het niet over de tijd wanneer Hij terugkomt. Maar ook deze belofte zal eens vervuld worden. En door daarnaar uit te blijven zien, doet ons eens deel hebben aan deze belofte. Tot die tijd moet deze verwachting levend blijven in ons hart.

Maar hoe ziet nu zo'n leven van iemand in verwachting eruit.

Dat lezen wij in Luk 12:35-41 ook in Math 24:45 in de gelijkenis van de twee dienstknechten. Laat uw lenden omgord zijn en de kaarsen brandende. Dit spreekt ons over handelen. Dit is geen slaaphouding maar een houding waar je bezig bent met dat wat God verblijdt. Wie is dan de getrouwe dienstknecht die zijn heer over zijn mede dienstknechten gesteld heeft, om hen van voedsel te voorzien.

Zalig die dienstknecht, welke de heer als hij komt hem daarmee bezig zal zien.

Dit is een houding die de Heere van zijn dienstknechten wil zien. Bezig zijn met bewogen te zijn met het leven van zijn medebroeders. In Joh 13 : 4 lezen wij dat als Jezus met Zijn discipelen aan tafel zat, Jezus Zijn mantel uittrok en Zichzelf met een linnen doek omgorde. Daarna goot Hij water in een kom en begon de voeten van Zijn discipelen te wassen. En droogde het af met een schort. Toen Hij klaar was met de voeten te wassen zei Jezus iets belangrijks.

Vers 13 U noemt Mij Meester en Heer, want Ik bent het ook. Als (Indien) Ik uw voeten gewassen heb zo zult u ook elkanders voeten wassen.

Ik wil sluiten met Filip 2:4-7 Die in de gesteltenis Gods zijnde, geen roef geacht heeft Gode even gelijk te zijn. Maar heeft Zichzelf vernietigd de gestaltenis eens dienst knecht aangenomen hebbende en is de mensen gelijk te worden.

Daar in de hemel trok Jezus Zijn koninklijke mantel uit en trok een lenendoek aan.

En zo kwam Hij in deze wereld om onze voeten te wassen. Het ging niet om Hem, want in Math. 20:28 staat dat Hij niet gekomen is om gediend te worden maar om te dienen. Buiten dat wij God liefhebben moeten wij bezig zijn onze broeders en zusters te steunen en te bezoeken en te vertroosten en te bemoedigen? God lief te hebben, doe je door je broeder lief te hebben. Dat wordt met een leven in verwachting mee bedoeld.

Laten wij dit nieuwe jaar in verwachting blijven leven door Gods wil te blijven doen, om naar onze broeders en zusters om te willen zien. Zalig die dienstknecht als de Heer terugkomt hem daarmee bezig ziet.